

بنام خدا.

عنوان : سیستم عصبی (Nervous System)

فهرست :

- (Structure of Nervous System) ساختمان سیستم عصبی
- (Central Nervous System) سیستم عصبی مرکزی
- (Peripheral Nervous System) سیستم عصبی محیطی
- (Brain) مغز
- (Cerebro_ Spinal Fluid) مایع مغزی نخاعی
- (Meninges) پرده های مغز
- (Brain- Circulation-Arterial) جریان خونرسان مغز

سیستم عصبی، مهمترین سیستم ارتباطی بدن می باشد که بر اعمال دیگر سیستم های بدن، نظارت دارد. در یک تقسیم بندی کلی سیستم عصبی را به دو بخش تقسیم می کنند:

الف- سیستم عصبی مرکزی (شامل مغز / Brain و نخاع / Spine)

ب- سیستم عصبی محیطی:

- اعصاب پیکری یا سوماتیک (شامل 12 زوج عصب مغزی و 31 زوج عصب نخاعی)
- اعصاب خودکار (وظیفه ی نقل و انتقال پیام های عصبی از احشای بدن)

■ مغز (Brain):

مغز، درون حفره ی کرانیال قرار دارد؛ مغز در دوران جنینی، از 3 حباب مغزی تشکیل شده است که از خلف به قدام شامل

- مغز خلفی (رومبانسفالون- Hind Brain)
- مغز میانی (مزسفا لون – Mid Brain)
- مغز قدامی (پروزانسفا لون- Fore Brain)

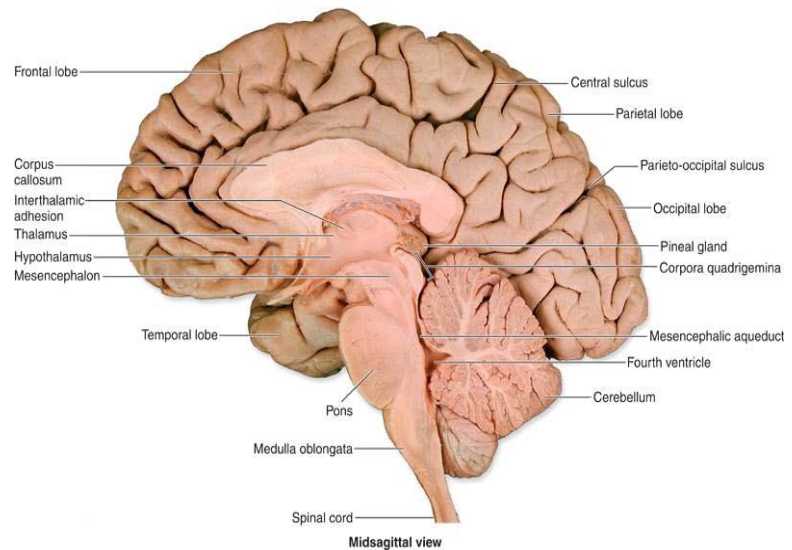
در طی تکامل، مغز قدامی، قسمت هایی از قبیل مخ و دیانسفال مغز واسط را تشکیل می دهد مغز خلفی، قسمت هایی از قبیل بصل النخاع، پل مغزی و مخچه را تشکیل می دهد

• مغز خلفي: (Hind Brain)

مغز خلفي، از پايين به بالا بترتيب شامل قسمت هاي زير مي باشد

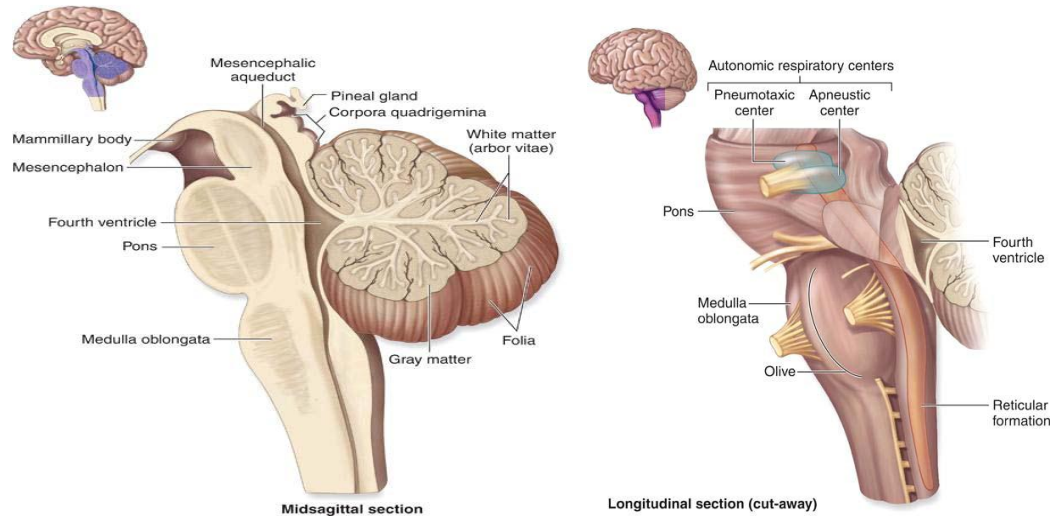
الف (پياز نخاع يا بصل النخاع Medulary oblongata

مخروطي شکل بوده و در بالاي نخاع، زير پل مغزي Pons و جلوي مخچه قرار دارد بصل النخاع، رابط بين نخاع و پل مغزي مي باشد. (در اطراف شکاف مياني واقع در سطح قدامي بصل النخاع، برآمدگي هايي به نام هرم يا پيرامي Pyramid ديده مي شود. در خلف هر پيراميد، زيتون Olive قرار دارد) زيتون، برآمدگي بيضي شکلي مي باشد که بوسيله ي هسته هاي زيتوني تشکيل مي شود. در خلف زيتون، پايک هاي تحتاني مخچه قرار گرفته است که رابط بين بصل النخاع و مخچه مي باشند. از شيار بين پيراميد و زيتون، عصب زوج دوازده (XII) خارج مي شود؛ از شيار بين زيتون و پايک هاي تحتاني مخچه، اعصاب زوج نه (IX) و يازده (X) ده، (IX) خارج مي شوند؛ از شيار بين بصل النخاع و پل مغزي، اعصاب زوج شش و (VI) و هفت (VII) هشت (VIII) خارج مي شوند. وظيفه ي بصل النخاع، برقراري رابطه ميان قسمت هاي بالا و پايين CNS و همچنين يکي از مراکز مهم رفلکسي بدن مي باشد؛ مراکز کنترل کننده ي تنفس، قلب و عروق، بلع، سرفه و استفراغ، در بصل النخاع قرار دارند

• پل مغزي يا پونز (Ponze)

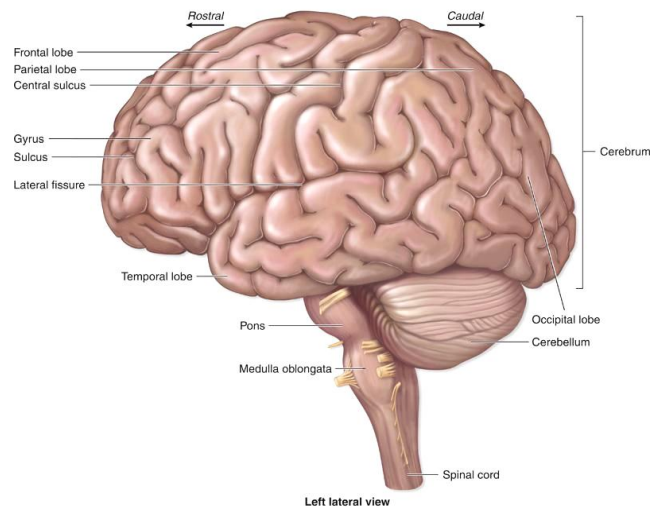
پونز، در جلوي مخچه، بالاي بصل النخاع و زير مغز مياني قرار گرفته است. در سطح قدامي پونز، شيار براي عبور شريان قاعده ي مغز قرار دارد؛ سطح خلفي پونز به همراه سطح خلفي بصل النخاع، کف بطن چهارم را تشکيل مي دهند. پونز، داراي الياف عصبي مي باشد که دو نيمه ي مخچه (نيمه ي راست و چپ (را به يکديگر متصل مي کند. همچنين پونز، توسط الياف عصبي صعودي و نزولي، قسمت هايي از قبيل مغز قدامي، مغز مياني و نخاع را به هم وصل مي کند.

● مخچه (Cerebellum)

مخچه، در خلف بصل النخاع و پونز و در زیر نیمکره های مخ واقع شده و توسط چا درینه یا تنتوریوم مخچه **Tentorium Cerebelli** از نیمکره های مخ جدا می شود) مخچه، در حفره ی کرانیال خلفی قرار گرفته است. (مخچه، از دو نیمکره ی راست و چپ تشکیل شده است که این دو نیمکره، توسط یک قسمت میانی به نام کر مینه و ور میس **Vermis** به یکدیگر متصل شده اند. نیمکره های مخچه، توسط پایک های مخچه ای فوقانی، به مغز میانی، توسط پایک های مخچه ای میانی، به پونز و توسط پایک های مخچه ای تحتانی، به بصل النخاع متصل می شوند. ماده ی خاکستری مخچه، بر خلاف نخاع، در قسمت سطحی (خارجی) و ماده ی سفید، در قسمت داخلی قرار دارد؛ ماده ی خاکستری، بصورت هسته های پراکنده ای به نام هسته های مخچه، در داخل ماده ی سفید قرار دارند؛ این هسته ها شامل: هسته های سققی **Fastigi** لخته ای **Emboliform** کروی **Globus** و دندانه دار **Dentate** می باشد) بزرگترین این هسته ها، هسته ی دندانه دار **Dentate** می باشد.

به لایه سطحی نیمکره مخچه که حاوی ماده ی خاکستری می باشد، قشر مخچه **Cortex cerebri** می گویند. قشر مخچه، بصورت چین ها **Folia** و شیار های ظریفی به داخل بافت مخچه نفوذ می کند. موج های عصبی آوران، اطلاعاتی از عضلات، پوست، گوش داخلی و ... به مخچه ارسال می کنند. در نتیجه، مخچه در هماهنگ نمودن فعالیت های ارادی عضلات، تنظیم تونوس عضلانی و حفظ تعادل بدن نقش دارد

مغز میانی Mid brain

مغز میانی، بخش کوچک و باریکی از بافت عصبی می باشد که مابین مغز قدامی و مغز خلفی قرار گرفته است و شامل قسمت های زیر می باشد:

الف (پایک های مغزی Cerebra Peduncle

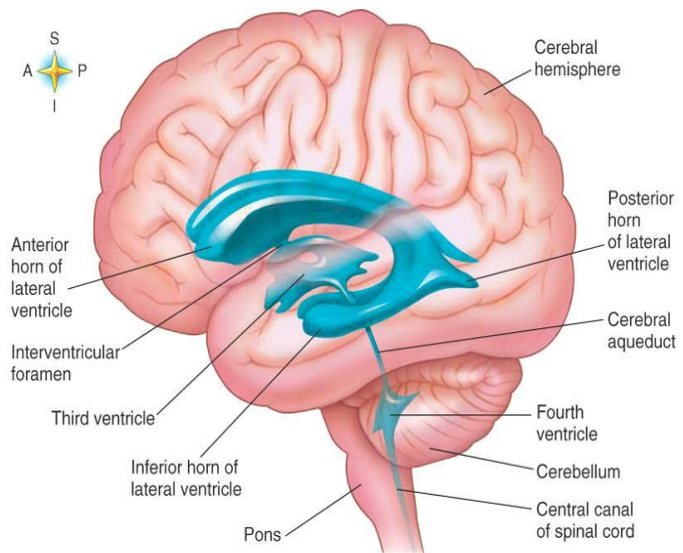
بصورت دو نیمه ی طرفی در مغز میانی دیده می شوند. هر پایک، شامل یک بخش قدامی به نام ساقه مغزی Crus cerebri و یک بخش خلفی بنام تگمنتوم (Tegmentum) می باشد) این تقسیم بندی، بواسطه ماده سیاه (Substantia Nigra) صورت گرفته است؛ ماده سیاه، نواری رنگی از ماده ی خاکستری می باشد. (پایک های مغزی، پیوند دهنده ی مغز قدامی به مغز خلفی می باشند. در ضخامت تگمنتوم، هسته های زوج سه (III) و چهار IV (و همچنین هسته های قرمز Red nucleus دیده می شود).

ب) برجستگی های چهار گانه:

شامل دو برجستگی یا کالیکولوس فوقانی Superior culliculus و دو کالیکولوس تحتانی Inferio culliculus می باشد. این دو زوج برجستگی، مربوط به تکتوم Tectum می باشد) تکتوم، قسمتی می باشد که در خلف قنات مغزی قرار گرفته است کالیکولوس فوقانی، در ارتباط با مسیر بینایی و کالیکولوس تحتانی، در ارتباط با مسیر شنوایی می باشد) به عبارتی می توانیم بگوئیم که کالیکولوس فوقانی، مرکز رفلکس های نوری و کالیکولوس تحتانی، مرکز رفلکس های صوتی می باشد).

ج) قنات مغزی یا سیلویوس Cerebral or Sylvius Aqueduct

مجرای باریکی است که در مغز میانی قرار داشته و رابط بین بطن های سوم و چهارم می باشد. مرکز رفلکس هایی که مربوط به وضع قرار گرفتن بدن و همچنین رفلکس هایی که مربوط به سر یا ایستادن هستند، در مغز میانی قرار دارند.

مغز قدامی، Fore Brain

مغز قدامی شامل قسمت های زیر می باشد :

الف (مغز واسطی یا دیانسفال Diencephal)

مابین نیمکره های مغزی و مغز میانی قرار گرفته و شامل یک قسمت قدامی یا شکمی به نام هیپوتالاموس Hipotalamus و یک قسمت خلفی یا پشتی به نام تالاموس Talamus می باشد

• تالاموس

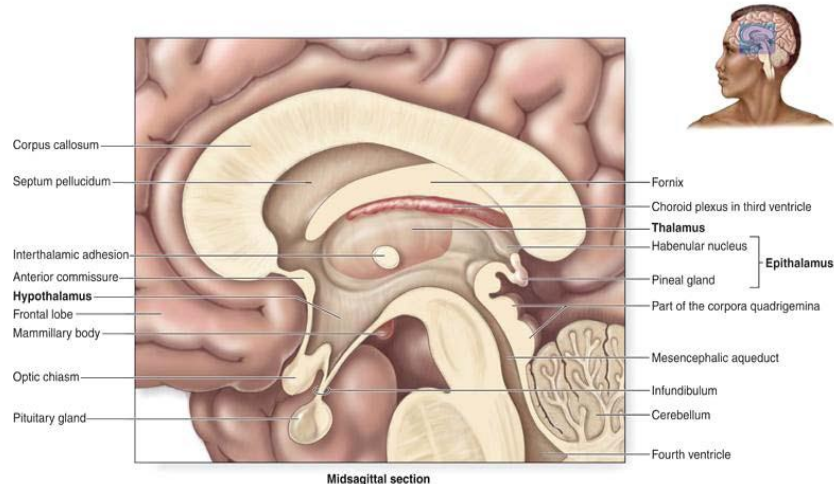
توده ي بزرگي از ماده ي خاکستري مي باشد که در طرفين بطن سوم قرار گرفته است. تالاموس، ايستگاه تقويتي راه هاي حسي آوران) به غير از حس بويائي (به قشر حسي مخ مي باشد. آسیب به تالاموس، باعث اختلالات متعدد از قبيل کاهش يا از بين رفتن بعضي از حس ها مي شود

• هیپو تالاموس:

در زیر تالاموس قرار داشته و از قدام با لوب خلفي هیپوفيز مجاورت دارد) هیپو تالاموس، جداره هاي طرفي و کف بطن سوم را تشکیل مي دهد. (هیپو تالاموس، تنظیم درجه حرارت بدن، کنترل گرسنگي و تشنگي، کنترل ترشح بخش قدامي غده ي هیپوفيز، کنترل اعمال خودکار بدن مانند اعمال دستگاه تنفس، گوارش، قلب و عروق، ترشح هورمون اکسي توسين و اثر بر روي فعاليت هاي هیجاني را بر عهده دارد. آسیب به هیپو تالاموس، سبب اختلال در تنظیم درجه حرارت بدن، اختلال در سوخت و ساز پروتئين، اختلالات هیجاني و مي شود.

• تشکيلات مشبک Reticular formation

از ساقه ي مغز تا ناحيه ي مغز واسط کشيده شده و در تنظیم و کنترل تعداد ضربان قلب، تعداد تنفس، زمان خواب و بيداري و نقش دارد.

ب) مخ: Cerebrum

مخ، بزرگترین قسمت مغز مي باشد. مخ، توسط شیار طولی (Longitudinal Sulcus) or Fissure عمیقی که از قدام تا خلف کشیده شده است، به دو نیمکره ي راست و چپ تقسیم مي شود؛ این دو نیمکره، توسط توده اي از ماده ي سفید به نام جسم سخت Corpus calosum به یکدیگر متصل مي شوند.

به انتهاي قدامي جسم سخت، زانوي جسم سخت (Genu of Corpus Calosum) و به انتهاي خلفي جسم سخت، Splenium of Corpus Calosum می گویند.

در حين تکامل جنيني، حجم مغز افزایش پیدا کرده و چین خوردگی هايي در سطح مخ پدیدار مي شود؛ این چین خوردگی ها، به شکنج هاي Gyrus مغز معروف مي باشند؛ این شکنج ها، توسط شیار هاي Sulcus از یکدیگر مجزا مي شوند) شکنج ها و شیار ها، سطح مغز را بطور قابل ملاحظه اي افزایش مي دهند. (شیار هاي بزرگتر، سطح هر نیمکره ي راست و چپ مخ را به لوب هاي) قطعه هاي (مختلفي) نامگذاري این لوب ها، بر اساس نام استخواني مي باشد که این لوب ها را مي پوشاند (تقسیم مي کنند. لوب هاي هر نیمکره ي مخ، شامل: لوب پیشاني Frontal lobe لوب اهیانه ای Pariatal لوب گیجگاهی Temporal lobe لوب پس سری Occipital lobe می باشد.

شیار هاي مهم نیمکره هاي مخ عبارتند از:

شیار مرکزی Central Sulcus

از قسمت میانی کنار فوقانی هر نیمکره شروع شده و به سمت پایین و جلو جهت گیری می کند و جدا کننده لوب های پیشانی و آهیانه ای می باشد.

شیار طرفی Lateral sulcus

در سطوح تحتانی و خارجی هر نیمکره قرار دارد (زیر لوب پیشانی قرار دارد)؛ این شیار، بصورت افقی، در سطح خارجی مغز کشیده شده است.

شیار آهیانه‌ای پس سری Pariato-Occipital Sulcus (حدود 5cm جلوتر از شیار خلفی) شروع شده و در سطح داخلی هر نیمکره، به سمت پایین و جلوی مسیر می کند.

لوب پیشانی، در قدام شیار مرکزی و بالایی شیار طرفی قرار گرفته است؛ لوب آهیانه ای، در خلف شیار مرکزی و بالایی شیار طرفی قرار گرفته است؛ لوب پس سری، در خلف شیار آهیانه ای- پس سری قرار گرفته است؛ لوب گیجگاهی، در زیر شیار طرفی قرار دارد. شکنج جلوی مرکزی Precentral sulcus در جلوی شیار مرکزی قرار داشته و تحت عنوان ناحیه ی حرکتی شناخته می شود (سلول های حرکتی این ناحیه، بزرگ بوده و کنترل حرکات ارادی سمت مقابل بدن را بر عهده دارند)؛ شکنج خلفی مرکزی Post central در خلف شیار مرکزی قرار داشته و تحت عنوان ناحیه ی حسی شناخته می شود (سلول های حسی این ناحیه، کوچک بوده و دریافت و تفسیر حواس درد، حرارت، فشار و لمس سمت مقابل بدن را بر عهده دارند). ناحیه ی حرکتی تکلم یا بروکا (Broca) در بالایی شیار طرفی و در لوب پیشانی قرار دارد و کنترل تمامی حرکات مربوط به تکلم را بر عهده دارد (ناحیه ی بروکای نیمکره ی راست، در افراد چپ دست و ناحیه ی بروکای نیمکره ی چپ، در افراد راست دست غالب می باشد). شکنج گیجگاه Temporal Gyrus. در زیر شیار طرفی قرار دارد (قسمت میانی این شکنج، ناحیه شنوایی می باشد). (ناحیه ی بینایی، در قسمت خلفی لوب اکسی پیتال و سطح تحتانی- داخلی نیمکره ی مخ قرار دارد.

سیستم لیمبیک Limbic System : در اعمالی از قبیل: احساسات و رفتار های گوناگون مانند ترس، خشم و و همچنین در حافظه ی کوتاه مدت نقش دارد.

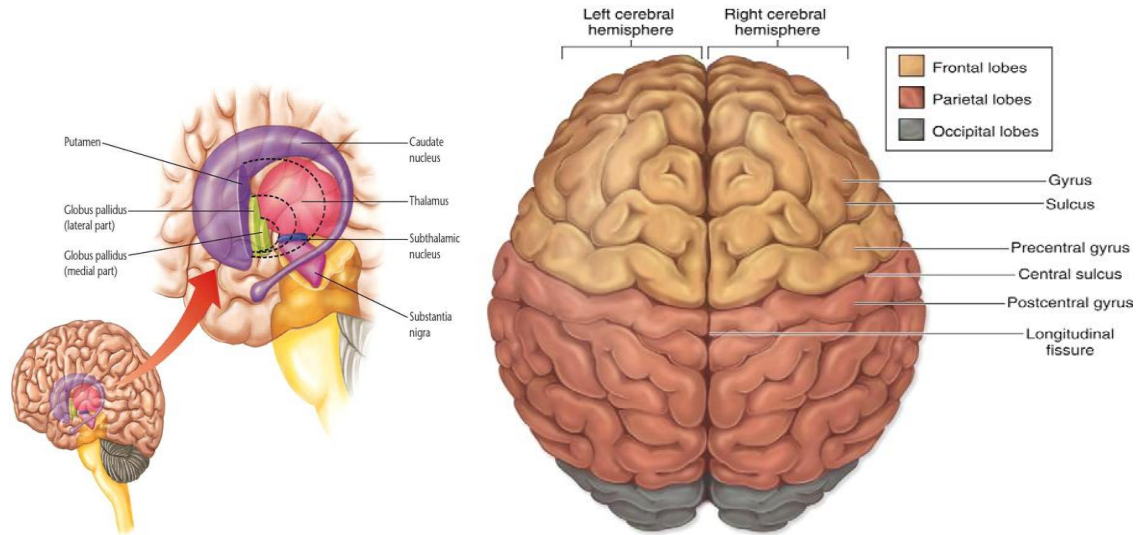
هسته های قاعده ای Basal ganglia

در داخل ماده ی سفید هر یک از نیمکره های مخ، توده هایی از جنس ماده ی خاکستری وجود دارد که به آنها، هسته های قاعده ای می گویند. این هسته ها عبارتند از:

اجسام مخطط Courpus striatum مجموع هسته های دم دار Coudat nucleus و هسته عدسی Lentiform nucleus می باشد (گلوبوس پالیدوس Golubus palidus) کوچکترین، روشن ترین و داخلی ترین قسمت هسته ی عدسی می باشد.

هسته ساب تالاموس Subtalamus nuclear مابین مغز میانی و تالاموس قرار دارند. پوتامن Putaman : بزرگترین، تیره ترین و خارجی ترین قسمت می باشد. ماده سیاه Substantia nigra مربوط به مغز میانی می باشد.

هسته های قاعده ای، نقش مهمی در سیستم حرکتی انسان ایفا می کنند. تخریب این هسته ها یا میانجی های شیمیایی آنها، سبب اختلالات حرکتی همراه با لرزش می شود (مانند بیماری پارکینسون Parkinson disease) که بعلت وجود تومورها، تخریب قسمت متراکم ماده ی سیاه، کاهش گیرنده های دوپامینی در افراد مسن و روی می دهد و سبب سفتی عضلات و لرزش غیر ارادی نواحی مبتلا می شود.

بطن هاي مغز (The Ventricles of Brain)

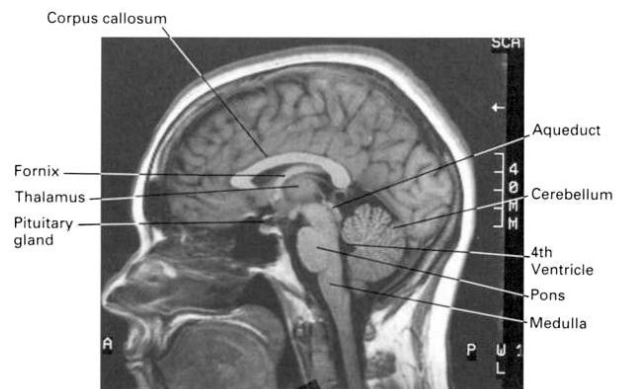
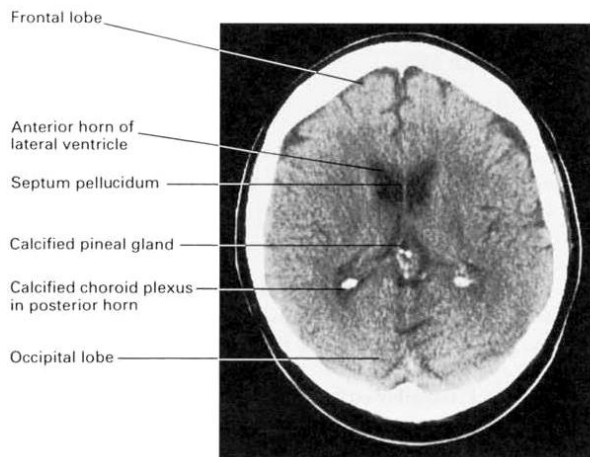
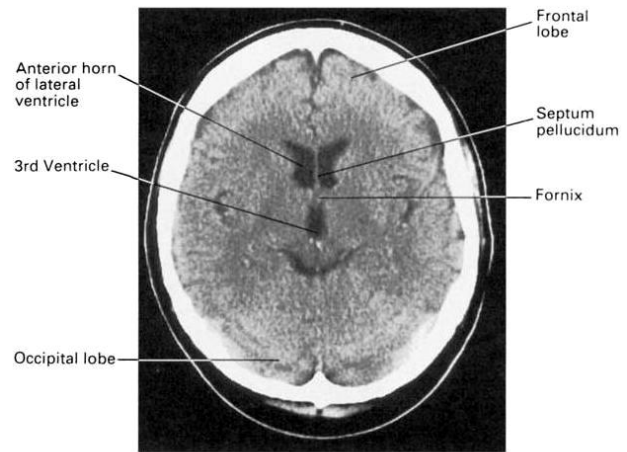
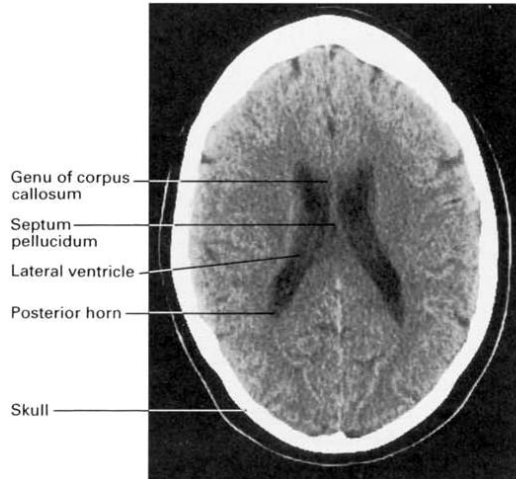
بطن ها، حفره هاي مرتبطی هستند که در داخل مغز قرار داشته و حاوي مایع مغزي نخاعي CSF می باشند . بطن هاي مغز عبارتند از :

الف (بطن هاي طرفي) Lateral ventricular شامل دو بطن می باشد) به این دو بطن، بطن هاي اول و دوم نیز می گویند . (بطن طرفي راست، در داخل نیمکره ي راست مخ و بطن طرفي چپ، در داخل نیمکره ي چپ مخ قرار دارد . هر بطن طرفي شامل 4 قسمت) قسمت مرکزي یا تنه Body شاخ قدامی Anterior horn شاخ خلفی Posterior horn شاخ تحتانی Inferior horn می باشد . هر بطن طرفی توسط سوراخ بين بطنی (Interventricular or Monro Foramen) با بطن ۳ ارتباط دارد . بطن ۳ (Tired ventricular) :

نسبتاً کوچک بوده و در میان دیانسفال قرار دارد . بطن سوم، از طریق قنات مغزي، با بطن چهارم ارتباط دارد .

بطن ۴ (Fourth ventricular)

لوزي شکل بوده و در مغز خلفي قرار دارد . بطن چهارم، از قدام توسط پونز و بصل النخاع و از خلف توسط مخچه محدود شده است . بطن چهارم، از بالا با بطن سوم) بواسطه ي قنات مغزي (و از پایین با کانال مرکزي نخاع Medulla ارتباط دارد . بطن چهارم، بواسطه ي 3 سوراخ) يك سوراخ در وسط به نام سوراخ ماژندي و دو سوراخ در طرفین به نام سوراخ لوشکا) ، با فضاي تحت عنكبوتیه Subarachnoid space ارتباط دارد .

مایع مغزی نخاعی (Cerebro-Spinal Fluid or CSF):

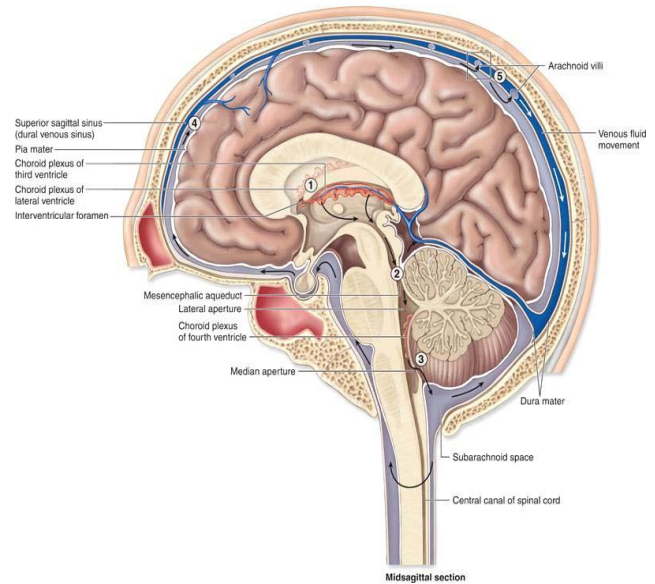
مایع مغزی نخاعی، مایع بیرنگی و به حجم ۸۰-۲۰۰ ml می باشد. این مایع، حاوی آب، گلوکز، پروتئین، پتاسیم، کلسیم و تعدادی لنفوسیت می باشد. حجم اعظم مایع فوق، توسط شبکه ی کوروییدی Choroid plexus بطن های طرفی و حجم کمی نیز توسط شبکه های کوروییدی بطن های سوم و چهارم ترشح می شود) البته مویرگ های سطح مغز و نخاع نیز مقدار کمی SCF ترشح می کنند . SCF ترشح شده از شبکه ی کوروییدی بطن های طرفی، از طریق سوراخ های مونرو، وارد بطن سوم می شود و همراه با SCF ترشح شده از شبکه ی کوروییدی بطن سوم، از طریق قنات مغزی، وارد بطن چهارم می شود؛ سپس از طریق سوراخ های موجود در بطن چهارم، وارد فضای تحت عنکبوتیه و از آنجا به سینوس ساژیتال فوقانی تخلیه می شود.

به افزایش جم CSF هیدروسفالی می گویند؛ هیدروسفالی، اختلالی مادرزادی یا اکتسابی می باشد که با اتساع بطن های مغزی بعلت انسداد مسیر های CSF ایجاد می شود. از علایم هیدروسفالی، می توان به بزرگ شدن سر بیمار و برجسته شدن سر در ناحیه ی پیشانی اشاره کرد. این اختلال ممکن است به دلایل زیر باشد

افزایش تولید SCF

انسداد مسیر CSF : تومور بطن سوم، ممکن است مسیر CSF را مسدود کرده و سبب افزایش فشار داخل جمجمه ای این افزایش فشار، سبب سر درد، تشنج و ... می شود.

آتروفي) تحليل رفتن مغز در سنين كهنسالي

پوشش هاي مغز يا پرده هاي مننژ Meninges

مغز، توسط 3 لايه به نام پرده هاي مننژ محافظت مي شود. اين 3 لايه عبارتند از:

سخت شامه Dura matter

دو لايه (لايه ي داخلي و لايه ي خارجي) بوده و چون به سطح داخلي استخوان هاي جمجمه چسبيده است، فضاي اپي دورال وجود ندارد) مابين لايه هاي داخلي و خارجي سخت شامه، سينوس هاي وريدي مغز قرار دارند. (داس مغزي Falx cerebri) يك چين خوردگي داسي شكل از سخت شامه مي باشد كه در خط وسط، مابين نيمكره هاي مخ قرار گرفته است؛ انتهاي قدامي داس مغزي، به كريستگالي متصل مي شود و انتهاي خلفي آن، با سطح فوقاني چادرينه مخچه Tentorium cerebellum ادغام مي شوند. از آنجائيكه سخت شامه نسبت به كشش حساس مي باشد، لذا به دنبال كشش سخت شامه، سر درد ايجاد مي شود

چادرينه ي مخچه Tentorium cerebellum مابين مخچه و نيمكره هاي مخ قرار دارد؛ چادرين ه ي هيپوفيز Tentorium hypophysis در بالاي سلا تورسيكا قرار دارد؛ داس مخچه Falx cerebri مابين دو نيمكره ي مخچه قرار دارد

عنكبوتيه Aracnoid

لايه اي ظريف و غير قابل نفوذ مي باشد كه مابين سخت شامه و نرم شامه قرار گرفته است) اين لايه، در زير ميكروسكوپ، مانند تار عنكبوت مي باشد. (در فضاي تحت عنكبوتيه CSF جريان دارد.

نرم شامه Pia matter

پرده اي عروقي و چسبيده به مغز مي باشد) داخلي ترين لايه ي مننژ مي باشد. (نرم شامه، شكنج ها را پوشانده و به عميق ترين قسمت شيار ها نفوذ مي كند. شبكه هاي عروقي فراواني كه در نرم شامه وجود دارند، توسط بافت همبند به يكديگر متصل مي شوند.

دستگاه عصبي محيطي (Peripheral Nervous System or PNS)

شامل اعصاب مغزی یا کرانیال و اعصاب نخاعی می باشد.
الف اعصاب کرانیال:

12 جفت عصب کرانیال وجود دارد که عبارتند از:

(I) اولفاکتوری یا بویایی عصب (Olfactory.N)

(II) اپتیک یا بینایی عصب (Optic.N)

(III) اکولوموتور یا عصب حرکتی چشم (Oculomotor.N)

(IV) تروکلنار یا قرقره ای عصب (Trochlear.N)

(V) ترژمینال یا سه عصب (Trigeminal.N)
قلو

(VI) ابدوسنت عصب (Abducent.N)

(VII) فیشیال یا صورتی عصب (Facial.N)

(VIII) وستیبولوکولنار یا حلزونی دهلیزی عصب (Vestibulocochlear.N)

(IX) فارنژیال گلو سو یا حلقی زبانی عصب (Glossopharyngeal.N)

(X) واگ عصب (Vagus.N)

(XI) اکسسوری یا فرعی عصب (Accessory.N)

(XII) هیپوگلو سال یا زبانی زیر عصب (Hypoglossal.N)

خونسازی مغز

جریان خون شریانی مغز (Arterial circulation of the brain)

تغذیه عروقی مغز به طور کامل از طریق دو شریان ذیل تامین می گردد:

-شریان کاروتید داخلی (internal carotid artery)

-شریان مهره ای یا ورتبرال (vertebral artery). دو شریان ورتبرال در کنار تحتانی پل مغزی به هم می پیوندند و شریان قاعده ای یا بازیلر (basilar artery) را تشکیل می دهند. شریان های ورتبرال و بازیلر (vertebrobasilar arteries) با هم ساقه مغز و مخچه را مشروب می کنند. شریان بازیلر در پایان به دو شریان مغزی خلفی (posterior cerebral arteries) تقسیم می شود.

شریان کاروتید داخلی شاخه ای از شریان کاروتید مشترک از قوس آئورت می باشد .

قوس آئورت پس از خروج از بطن چپ به سه شاخه تقسیم می شود. ابتدا شریان براکیوسفالیک جدا می شود که این شریان خود به دو شاخه شریان تحت ترقوه ای راست و کاروتید راست تقسیم می شود. دومین شریان اصلی که از آئورت جدا می شود شریان کاروتید چپ و سومین شریان، شریان تحت ترقوه ای (شریان ساب کلاوین) چپ است .

مهمترین شاخه های شریان کاروتید داخلی (internal carotid artery) عبارتند از:

۱- شریان افتالمیک یا چشمی (ophthalmic artery)

۲- شریان ارتباطی خلفی (posterior communicating artery)

۳- شریان کورونئیدال قدامی (anterior choroidal artery)

۴- شریان مغزی قدامی (anterior cerebral artery)

۵- شریان مغزی میانی (middle cerebral artery)

خون رسانی قسمت پیشین مغز از طریق سیستم شریانی کاروتید صورت می گیرد که دوسوم جلویی بافت مغزی را مشروب می کند و سیستم گردش خون پسین مغز در ارتباط با شریان های مهره ای-قاعده ای (ورتبروبازیلر) می باشد که یک سوم پشتی مغز را خون رسانی می کند.

در قسمت ذیل مهمترین شریان هایی که وظیفه تغذیه عروقی بافت های مغز را برعهده دارند با ذکر نواحی مربوطه بیان می گردد:

شریان مغزی قدامی (anterior cerebral artery): همانطور که در بالا گفته شد این شریان از کاروتید داخلی منشعب می شود که بیشتر خون رسانی لوب فرونتال (ناحیه پیشانی) را برعهده دارد. یکی از شاخه های مهم شریان مغزی قدامی (ACA)، شریان راجعه هوبنر (recurrent artery of heubner) یا شریان striate داخلی می باشد که به بخش پیشین هسته های پوتامن و کودیت عقده های قاعده ای و ناحیه قدامی کپسول داخلی خون می دهد.

شریان مغزی میانی (middle cerebral artery): همانند شریان مغزی قدامی از شریان کاروتید داخلی جدا می شود که البته بزرگترین شاخه پایانی کاروتید می باشد. شریان مغزی میانی (MCA) بیشتر بخش های لوب پاریتال (آهیانه)، قسمت وسیعی از لوب تمپورال (گیجگاهی)، ناحیه ای از لوب فرونتال (پیشانی) و همچنین قطعه insula را مشروب می کند. شاخه عمقی این شریان که lenticulostriate artery نامیده می شود قسمت های زیادی از پوتامن، گلوبوس پالیدوس و ناحیه پشت کپسول داخلی را خون رسانی می کند.

شریان های ورتروباذیلر (vertebrobasilar arteries): سرخرگ مهره‌ای یا شریان ورتبرال (به انگلیسی: Vertebral artery) از شریان‌های سر و گردن است که از سرخرگ زیرترقوه‌ای همان طرف منشعب می‌گردد. شریان زیرترقوه‌ای (سابکلاوین) چپ به طور مستقیم از قوس آئورت جدا می‌شود، ولی شریان زیرترقوه‌ای راست از سرخرگ بازویی سری (براکیوسفالیک) منشعب می‌گردد. شریان مهره‌ای از محل انشعاب خود به طرف بالا رفته، از طریق سوراخ پس سری بزرگ (فورامن ماگنوم) وارد حفره جمجمه می‌گردد. دو شریان مهره‌ای در کنار تحتانی پل مغزی به یکدیگر می‌پیوندند و سرخرگ قاعده‌ای را به وجود می‌آورند. دو سرخرگ مغزی پشتی که از شریان قاعده‌ای منشعب می‌گردند، در حلقه ویلیس شرکت می‌کنند. این دو شریان و انشعابات آنها نواحی بالای نخاع، ساقه مغز و قسمت وسیعی از لوب اکسیپیتال (پس سری) مغز را تغذیه می‌کنند. شریان نخاعی قدامی یکی از شاخه‌های شریان ورتبرال است. از دیگر انشعابات مهم شریان ورتبرال که بزرگترین شاخه آن نیز محسوب می‌شود، شریان مخچه ای تحتانی خلفی یا pica می‌باشد.

pica انشعاباتی به قسمت طرفی بصل النخاع، شبکه کورونید بطن چهارم و مخچه می‌دهد.

دو شریان ورتبرال در کنار تحتانی پل مغزی به یک شریان بزرگتر بنام شریان باذیلر (basilar artery) تبدیل می‌گردند که شاخه‌های آن عبارتند از:

-شاخه‌های پل مغزی

-شریان مخچه ای تحتانی قدامی

-شریان گوش داخلی

-شریان مخچه ای فوقانی

-شریان مغزی پشتی (PCA)

شریان مغزی پشتی بخش زیادی از لوب اکسیپیتال و قسمت‌هایی از لوب تمپورال و تالاموس را خون‌دهی می‌کند.